

Sygn. akt VI RC 391/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Elżbieta Kędzierska

Protokolant Anna Milczarek

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. O.

przeciwko małoletniej J. O. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową S. P.

o obniżenie alimentów

1. powództwo oddała,
2. pozostawia powoda przy poniesionych kosztach postępowania.

Sygn. akt VI RC 391/14

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 września 2014 roku P. O. złożył pozew przeciwko małoletniej J. O. (1), reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową S. P., o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 05 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 31/11, z kwoty po 800 zł na rzecz małoletniej pozwanej do kwoty po 200 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu P. O. wskazał, iż od wydania wyroku jego sytuacja majątkowa uległa pogorszeniu, w dniu (...) urodziła się córka powoda D. O.. Powód wskazał, iż aktualnie jest zatrudniony na czarno i zarabia około 1.600 zł, posiada zadłużenie na kwotę około 30.000 zł u matki, zaciągnięte w celu opłacenia rachunków oraz uregulowania należności alimentacyjnych.

Podczas rozprawy w dniu 18 lutego 2015 roku, P. O. zmodyfikował powództwo, wnosząc o obniżenie alimentów do kwoty 250 zł miesięcznie

Podczas tej samej rozprawy przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej wniosła o oddalenie powództwa.

W toku postępowania strony podtrzymały opisane stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia J. O. (1), urodzona (...), jest pozamałżeńskim dzieckiem S. P. i P. O., uznanym przez powoda.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 05 maja 2015 roku, w sprawie oznaczonej sygn. akt VI RC 31/11, zasądził od P. O. na rzecz jego córki J. O. (1) alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie płatne do rąk

przedstawicielki ustawowej S. P. do 10 –tego dnia każdego miesiąca z góry, z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 24 stycznia 2011 roku.

W chwili wydawania opisanego orzeczenia małoletnia J. miała rok. Zamieszkiwała wraz z matką u babki macierzystej i pozostawała de facto na jej utrzymaniu. S. P. bowiem nie pracowała zawodowo, nie podjęła zatrudnienia po ukończeniu technikum odzieżowego. Sąd ustalił wówczas koszt utrzymania małoletniej na kwotę około 800 zł, uwzględniając wiek małoletniej, stan jej zdrowia, wydatki związane z profilaktyką zdrowotną, wyżywieniem, ubraniem, niezbędnymi środkami czystości oraz wyjazdami na wakacje. Z uwagi na okoliczność, iż matka małoletniej nie pracowała zawodowo, zaś wyłącznie ona opiekowała się małoletnią, Sąd obciążył kosztami jej usprawiedliwionych potrzeb ojca – P. O., w całości. Powód miał wówczas lat 22, pracował na pół etatu jako pomocnik barmana, zarabiał 693 zł brutto miesięcznie, zamieszkiwał wraz z siostrą w mieszkaniu należącym do jego matki, z uwagi na niskie zarobki, matka wspierała go finansowo. Udział ojca w kosztach utrzymania córki ustalony został przez Sąd na podstawie jego możliwości zarobkowych, Sąd uznał bowiem, iż 22-letni, zdrowy mężczyzna, niemający na utrzymaniu dzieci poza małoletnią uprawnioną alimentacyjnie, posiada możliwości zarobkowe, byłożyć na rzecz córki alimenty w zasądzonej kwocie 800 zł miesięcznie.

Obecnie małoletnia J. O. (1) ma lat 4, uczęszcza do państwowego przedszkola. Nadal zamieszkuje wraz z matką oraz babką macierzystą, w mieszkaniu należącym do babci. Małoletnia jest dzieckiem chorowitym, częstotliwość jej chorób zwiększyła się od czasu rozpoczęcia edukacji przedszkolnej. Ma problemy ortopedyczne – nierozwinięte mięśnie pięt, z uwagi na co pozostaje pod opieką lekarza, ma zalecone ćwiczenia, istnieje konieczność zakupu butów ortopedycznych, których matka dziecka jeszcze nie zakupiła. Ponadto J. O. (1) wymaga szczególnej pielęgnacji skóry, bowiem jej skóra jest wrażliwa, alergiczna, nie może stosować zwykłych kosmetyków, a także wymaga zakupu bawełnianej odzieży. Ojciec małoletniej nie utrzymuje z córką kontaktu, nie wykazuje żadnej aktywności rodzicielskiej, poza opłacaniem alimentów. Podzielić należy w tym miejscu pogląd matki małoletniej pozwanej, iż od czasu ostatniego wydawania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, koszty utrzymania jej małoletniej córki wzrosły. W ocenie Sądu aktualnie kształtują się one w granicach około 1.000 zł miesięcznie, w tym: 500 zł – wyżywienie, 150 zł – leki, leczenie, profilaktyka zdrowotna, 150 zł – kosmetyki, 100 zł – odzież i obuwie, 50 – zł opłaty w przedszkolu, 50 zł – artykułu stymulujące rozwój, czasopisma, zabawki, wyjścia do teatru, zoo, etc. Powyższe Sąd ustalił kierując się doświadczeniem życiowym oraz zawodowym, uwzględniając wiek małoletniej oraz realia życia w W..

S. P. ma aktualnie 25 lat. W dniu 08 lutego 2015 roku utraciła dotychczasową pracę, z powodu redukcji etatu, w rzeczywistości ocenia, iż utraciła pracę z powodu częstych zwolnień lekarskich, spowodowanych chorobami córki. W roku podatkowym 2013, uzyskała jednakże dochód w kwocie 26.098 zł, a więc koło 2.170 zł brutto miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa wskazała, iż matka nadal wspiera ją finansowo. S. P. przez pół roku od rozwiązania mowy o pracę otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych, aktualnie pozostaje bez prawa do zasiłku.

P. O. ma lat 26. W dniu (...) roku zawarł związek małżeński z dotychczasową partnerką J. K., natomiast (...) urodziła się córka D. O.. Aktualnie żona powoda jest w drugiej ciąży, planowany termin porodu przypada na przełom lipca i sierpnia bieżącego roku. Powód dotychczas pracował jako barman, uzyskując wynagrodzenie, według oświadczenia, w kwocie 2.000 – 2.400 zł netto miesięcznie, chociaż formalnie uzyskiwał dochód w kwocie około 800 zł brutto miesięcznie. Od dnia 05 maja 2015 roku P. O. odbywa służbę przygotowawczą w Centrum Szkolenia S.w K.. Przewidywany termin zwolnienia z czynnej służby wojskowej określono na dzień 28 sierpnia 2015 roku. P. O. otrzymuje aktualnie 700 zł brutto (około 650 zł netto), w związku z odbywaniem służby wojskowej, co stanowi 30 % uposażenia. Stara się także o uposażenie dodatkowe w związku z posiadaniem na utrzymaniu małoletnich dzieci. Jest skoszarowany, nie ponosi kosztów wyżywienia, mieszkania czy też ubraniowych. Jego małżonka oraz młodsza córka zamieszkują aktualnie u matki P. O.. Po ukończeniu służby przygotowawczej, powód uzyska opinie dowódcy i planuje rozpocząć pracę w wojsku. W przypadku pomyślnego zatrudnienia, na początek, przewiduje dochód w kwocie około 2.000 zł netto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całego materiału zgromadzonego w toku postępowania, w szczególności twierdzeniach i oświadczeniach stron zawartych w pismach procesowych i zeznaniach złożonych

przed Sądem. Nadto Sąd uznał złożone przez strony dokumenty za w pełni wiarygodne, Sąd nie żądał oryginałów dokumentów złożonych w kserokopiach, bowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności ani wiarygodności dokumentów. Sąd uwzględnił zatem, zaświadczenia o stanie zdrowia małoletniej pozwanej - k. 28, zaświadczenie z Urzędu Pracy datowane na dzień 12 grudnia 2014 roku dot. S. P. – k. 29, zaświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę S. P. datowane na dzień 24 stycznia 2014 roku - k. 30, decyzję Prezydenta Miasta Stołecznego W.z dnia 17 lutego 2014 roku o uznaniu S. P.za bezrobotną – k. 30v, deklarację PIT – 37 S. P.za rok 2013 – k. 31-32v, zaświadczenie J. O. (2)z poradni ginekologicznej – k. 37-38, odpis aktu małżeństwa P.i J. O. (2)oraz skrócony aktu urodzenia małoletniej D. O.– k. 39, zaświadczenie o wysokości dochodu P. O.w podatku dochodowym od osób fizycznych, datowane na dzień 25 lutego 2015 roku, wydane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego W.- B.– k. 40, zaświadczenia Szefa Sekcji Personalnej Centrum Szkolenia S.w K.z dnia 17 czerwca 2015 roku – k. 60. Sąd nie uwzględnił natomiast dokumentów w postaci paragonów złożonych przez stronę powodową - k. 18-23 oraz 27, bowiem poświadczają one jedynie fakt dokonania określonego zakupu, nie wskazując jednakże kto i na czyją rzecz określonego zakupu dokonał; podobnie bez wartości dowodowej pozostawały dla Sądu złożone przez pozwanego wydruki z zawartości zakładki (...)sklepu (...)– k. 41-43 oraz sklepu (...)pl” – 47-48, bowiem nie poświadczają one faktu dokonania zakupu, a nadto nie są również dokumentami imiennymi, tj. nie wskazują kto potencjalnego zakupu dokonał.

Sąd dokonał także analizy akt sprawy VI RC 31/11, które posłużyły mu do ustalenia stanu faktycznego, na gruncie którego wydawano poprzednie orzeczenie oraz porównania go z aktualną sytuacją stron.

Sąd dał wiarę stronie pozwanej, w części dotyczącej kosztów utrzymania małoletniej, jej sytuacji zdrowotnej, a także sytuacji majątkowej oraz osobistej jej matki.

Sąd w zasadzie dał również wiarę powodowi, w zakresie jego sytuacji rodzinnej oraz majątkowej, jednakże odmiennie jego możliwości zarobkowe, a także skutki, jakie wynikają z faktu powiększenia się jego rodziny.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II CO 9/74, powództwo o zmianę przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Art. 133 § 1 k.r.o., stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stąd bezspornym jest, że P. O. pozostaje zobowiązany alimentacyjnie wobec swojej małoletniej córki.

Odnośnie wysokości zasądzanych przez Sąd alimentów, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Jak słusznie podnoszą komentatorzy, potrzeby usprawiedliwione to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Kwestia owych potrzeb jest sprawą indywidualną, zależną od wielu czynników i w każdej sprawie wymaga indywidualnego rozpatrzenia. Natomiast zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego to de facto sytuacja majątkowa zobowiązanego alimentacyjnie. Jednakże wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiąganych zarobków jest niedopuszczalne. Sąd, orzekając o wysokości alimentów, uwzględnia możliwości zarobkowe zobowiązanego alimentacyjnie, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka, i wieloma innymi czynnikami (H. Dolecki (red), Komentarz do art. 135 Kodeksu Rodzinnej i Opiekuńczego, LEX 86680).

Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie, nakazuje określić katalog potrzeb konkretnego uprawnionego a następnie ustalić koszt zaspokojenia tychże potrzeb. Są to zatem wartości uśrednione, uogólnione. Sąd ustalił koszt utrzymania małoletniej pozwanej na kwotę ok. 1.000 zł. Należy podkreślić, iż Sąd ocenił, iż koszt utrzymania małoletniej wzrósł od czasu ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, co uzasadnia przede wszystkim wiek J. O. (1). Małoletnia jest aktualnie dzieckiem w wieku przedszkolnym, intensywnie rośnie, rozwija się, wymaga nakładów związanych nie tylko z jej utrzymaniem ale także wychowaniem. Nie budzi wątpliwości Sądu okoliczność, iż koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej będzie w perspektywie czasu wzrastał wraz z rozwojem małoletniej, pójdzie do szkoły, na co powód, jako jej ojciec powinien być przygotowany. Zmianie nie uległa natomiast sytuacja majątkowa jej matki. S. P. nie pracowała do czasu urodzenia małoletniej córki oraz przez pierwsze dwa lata jej życia. Obecnie małoletnia J. uczęszcza do przedszkola, a zatem jej matka może rozpocząć pracę zawodową. Z uwagi jednakże na liczne zwolnienia lekarskie związane z chorobami córki, fakt, iż jest ona matką samotnie wychowującą dziecko, a także przy uwzględnieniu jej wykształcenia i doświadczenia zawodowego, ma ona ograniczone możliwości podjęcia pracy. Dotychczas posiadaną pracę utraciła, jak twierdzi, w związku z dużą absencją w pracy, czemu Sąd dał wiarę. Matka samotnie wychowująca dziecko nie jest bowiem z reguły atrakcyjnym kandydatem na pracownika. S. P. nie może liczyć na pomoc ojca małoletniej, który nie interesuje się córką, nie utrzymuje z nią kontaktu. Powyższe nie może jednakże aktualnie powodować przełożenia całości ciężaru utrzymania małoletniej na jej ojca. Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o., wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...) może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Uwzględniając powyższe Sąd uznał, iż matka małoletniej winna aktualnie ponosić około 20% kosztów utrzymania małoletniej córki, zaś w pozostałym zakresie koszty te winny spoczywać na ojcu małoletniej.

Art. 135 § 1 k.r.o., uzależnia ustalenie wysokości świadczenia alimentacyjnego, także od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego alimentacyjnie. W ocenie Sądu możliwości majątkowe P. O. faktycznie spadły od czasu wydawania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, co spowodowane jest przede wszystkim urodzeniem się jego młodszej córki oraz planowanymi narodzinami drugiego dziecka. Fakt, iż powód jest aktualnie zobowiązany alimentacyjnie wobec jeszcze jednego małoletniego dziecka wpływa na ocenę jego możliwości majątkowych. W obecnym stanie faktycznym spadek tychże możliwości nie uzasadnia jednakże obniżenia alimentów, co spowodowane jest przede wszystkim wzrostem usprawiedliwionych potrzeb małoletniej J. O. (1). Sąd ocenił, iż pomimo zmniejszenia możliwości majątkowych, powód nadal może partycypować w kosztach utrzymania córki w kwocie 800 zł miesięcznie, zaspokajając tym samym 80% kosztów jej utrzymania. P. O. zrezygnował z dotychczasowego zatrudnienia i podjął działania zmierzające do przekwalifikowania i zatrudnienia w wojsku. Działania te ocenić należy pozytywnie, bowiem praca w wojsku jest zatrudnieniem pewnym i stosunkowo dobrze opłacalnym. Powód jest młodym, zdrowym mężczyzną. Jego aktualnie osiągnane dochody, związane z odbywaniem służby przygotowawczej, w żaden sposób nie odzwierciedlają jego możliwości zarobkowych. Powód sam zeznał, iż jest osobą „dość obrotną, staram się zapewnić jak najlepsze warunki życia” (k. 34). Starania te P. O. powinien czynić nie tylko wobec młodszej córki oraz żony, ale również wobec małoletniej pozwanej. Sąd ocenia możliwości zarobkowe P. O. na kwotę co najmniej 2.500 zł netto miesięcznie.

W tym kontekście uznać należy, iż kwota 800 złotych, zasądzona tytułem alimentów na rzecz małoletniej pozwanej pozostaje adekwatna do możliwości majątkowych i zarobkowych powoda oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie. Ze względu na powyższe, powództwo należało oddalić.

Z uwagi na fakt, iż powód przegrał sprawę w Sąd obciążył go kosztami sądowymi w zakresie uiszczonej opłaty od pozwu, stosownie do art. 98 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.